

BIJLAGE I

SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN

1. NAAM VAN HET DIERGENEESMIDDEL

Alvegesic vet. 10 mg/ml, oplossing voor injectie voor paarden, honden en katten

2. KWALITATIEVE EN KWANTITATIEVE SAMENSTELLING

Per ml:

Werkzaam bestanddeel:

Butorfanol 10 mg
(equivalent aan butorfanoltartraat 14,58 mg)

Hulpstoffen:

Kwalitatieve samenstelling van hulpstoffen en andere bestanddelen	Kwantitatieve samenstelling als die informatie onmisbaar is voor een juiste toediening van het diergeneesmiddel
Benzethoniumchloride	0,10 mg
Citroenzuur monohydraat	
Natriumcitraat	
Natriumchloride	
Water voor injectie	

Heldere, kleurloze oplossing

3. KLINISCHE GEGEVENS

3.1 Doeldiersoort(en)

Paard, hond en kat.

3.2 Indicaties voor gebruik voor elke doeldiersoort

PAARD

Als analgeticum: voor bestrijding van matige tot ernstige buikpijn (verlicht buikpijn geassocieerd met koliek die van gastro-intestinale oorsprong is).

Als sedativum: voor sedatie na toediening van bepaalde alfa-2-adrenoceptoragonisten (detomidine, romifidine).

HOND

Als analgeticum: ter bestrijding van matige viscerale pijn.

Als sedativum: voor sedatie in combinatie met bepaalde alfa-2-adrenoceptoragonisten (medetomidine).

Als preanestheticum: voor preanesthesie als enige middel en in combinatie met acepromazine.

Als anestheticum: voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine.

KAT

Als analgeticum ter bestrijding van matige pijn: voor preoperatieve analgesie in combinatie met acepromazine/ketamine of xylazine/ketamine.

Voor postoperatieve analgesie na kleine chirurgische procedures.

Als sedativum: voor sedatie in combinatie met bepaalde alfa-2-adrenoceptoragonisten (medetomidine).

Als anestheticum: voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine.

3.3 Contra-indicaties

Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of één van de hulpstoffen.

Niet gebruiken bij dieren met een ernstige lever- of nierfunctiestoornis.

Gebruik van butorfanol is gecontra-indiceerd in geval van cerebraal letsel of organische hersenlaesies en bij dieren met een obstructieve longaandoening, verminderde hartfunctie of spastische aandoeningen.

Paard:

Combinatie butorfanol/detomidinehydrochloride:

Niet gebruiken bij drachtige dieren.

Niet gebruiken bij paarden met al bestaande hartritmestoornis of bradycardie.

De combinatie veroorzaakt een afname van de maagdarmsmotiliteit en mag daarom niet worden gebruikt bij koliek veroorzaakt door impactie.

Vanwege een mogelijk depressief effect op het ademhalingsstelsel is het diergeneesmiddel gecontra-indiceerd voor gebruik bij paarden met emfyseem.

Combinatie butorfanol/romifidine:

Deze combinatie mag tijdens de laatste maand van de dracht niet worden gebruikt.

3.4 Speciale waarschuwingen

Butorfanol is bedoeld voor situaties waarbij voor korte duur analgesie nodig is (paard, hond) of waarbij voor korte tot middellange duur analgesie (kat) nodig is.

Wanneer butorfanol als enige middel wordt gebruikt, treedt bij katten geen duidelijke sedatie op.

Bij katten kan de individuele respons op butorfanol variëren. Bij ontbreken van een adequate analgetische respons dient een ander analgeticum te worden gebruikt.

Bij katten neemt de intensiteit of de duur van de gewenste effecten door het verhogen van de dosis niet toe.

3.5 Speciale voorzorgsmaatregelen bij gebruik

Speciale voorzorgsmaatregelen voor veilig gebruik bij de doeldiersoort(en):

Raadpleeg voorafgaand aan het gebruik van één van de combinaties de contra-indicaties en waarschuwingen die in de samenvatting van de productkenmerken of op de gegevensformulieren van het andere diergeneesmiddel zijn vermeld.

Vanwege de hoestprikkel remmende werking kan het gebruik van butorfanol tot een ophoping van slijm in de luchtwegen leiden. Daarom mag butorfanol bij dieren met luchtwegaandoeningen die gepaard gaan met een verhoogde slijmproductie of bij dieren die worden behandeld met expectorantia alleen worden toegediend op basis van een risico/batenanalyse door de verantwoordelijke dierenarts.

Voor gelijktijdig gebruik van andere middelen die een remmende werking op het centrale zenuwstelsel hebben, raadpleegt u rubriek 3.8. Voor gebruik van de combinatie butorfanol en alfa-2-adrenoceptoragonisten raadpleegt u rubriek 3.8.

Bijzondere voorzichtigheid is geboden bij het toedienen van het diergeneesmiddel aan dieren met een lever- of nierfunctiestoornis.

VOOR ALLE DOELDIERSOORTEN

De veiligheid van het diergeneesmiddel bij puppy's, kittens en veulens is niet vastgesteld. Gebruik van het diergeneesmiddel bij deze groepen moet plaatsvinden op basis van een baten/risicoanalyse door de verantwoordelijke dierenarts.

Paard:

- Het gebruik van het diergeneesmiddel in de aanbevolen dosering kan leiden tot ataxie en/of excitatie van voorbijgaande aard.
- Daarom dient de plaats van behandeling zorgvuldig te worden gekozen om tijdens de behandeling van paarden verwondingen van patiënt en personen te voorkomen.

Hond:

- Bij intraveneuze injectie moet het diergeneesmiddel langzaam worden toegediend. Niet als bolus injecteren.
- De dosis moet met 25-50% worden verlaagd voor honden met een MDR1-mutatie.

Kat:

- Bij intraveneuze injectie moet het diergeneesmiddel langzaam worden toegediend. Het gebruik van insulinespuiten of spuiten met een maatverdeling van 1 ml wordt aanbevolen.

Speciale voorzorgsmaatregelen te nemen door de persoon die het diergeneesmiddel aan de dieren toedient:

Butorfanol heeft opioïde activiteit. Er dienen voorzorgsmaatregelen te worden genomen om accidentele injectie/zelfinjectie met dit krachtige diergeneesmiddel te voorkomen. De meest voorkomende bijwerkingen van butorfanol bij de mens zijn slaperigheid, zweten, misselijkheid, duizeligheid en vertigo en deze kunnen optreden na een onbedoelde zelfinjectie. In geval van accidentele zelfinjectie, dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond.

BESTUUR GEEN VOERTUIGEN. De effecten kunnen worden tegengegaan met een opioïdantagonist (bijv. naloxon). Bij contact met huid of ogen direct goed afspoelen.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van het milieu:

Niet van toepassing.

3.6 Bijwerkingen**Paard:**

Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):	Ataxie ^{1,2} , sedatie ³
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Telgang ⁴ , rusteloosheid Cardiale depressie Stoornis van het spijsverteringskanaal ⁵ Beven Ademhalingsdepressie

¹ Mild, kan 3-10 minuten aanhouden, kan in sommige gevallen 1-2 uur duren.

² Mild tot ernstig, kan worden waargenomen bij gebruik in combinatie met detomidine, maar klinische studies hebben aangetoond dat het onwaarschijnlijk is dat paarden in elkaar zakken. Normale voorzorgsmaatregelen dienen in acht te worden genomen om zelfverwonding te voorkomen.

³ kan voorkomen bij ongeveer 15% van de paarden

⁴ Stimulerend effect op de voortbeweging na iv-bolusinjectie bij de maximaal aanbevolen dosis (0,1 mg/kg lichaamsgewicht)

⁵ De tijdsduur van de maag-darmpassage daalt niet. Deze bijwerkingen zijn dosis gerelateerd en zijn gewoonlijk licht en van voorbijgaande aard.

Hond:

Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Diarrée Ataxie ¹ Anorexie
Onbepaalde frequentie	Pijn op de injectieplaats ²

(kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Cardiale depressie ^{3,4} Stoornis van het spijsverteringskanaal ⁵ Sedatie ⁶ Ademhalingsdepressie ^{3,4}
---	---

¹ Van voorbijgaande aard.

² Lokale pijn na intramusculaire injectie.

³ Wat zich uit in een daling van de ademhalingsnelheid, de ontwikkeling van bradycardie (vertraagde hartslag) en een daling van de diastolische druk. De mate van depressie is dosisafhankelijk. Naloxon kan worden gebruikt als antidotum.

⁴ Matige tot ernstige cardiopulmonale depressie kan optreden tijdens snelle intraveneuze injectie.

⁵ Afname van de maagdarmmotiliteit.

⁶ Milde intensiteit

Kat:

Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Diarree Ataxie Anorexia
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Pijn op de injectieplaats ¹ Agitatie ² Mydriasis Sedatie ² Ademhalingsdepressie ³ Dysforie

¹ Lokale pijn na intramusculaire injectie.

² Milde intensiteit

³ Naloxon kan worden gebruikt als antidotum

Het melden van bijwerkingen is belangrijk. Op deze manier kan de veiligheid van een diergeneesmiddel voortdurend worden bewaakt. De meldingen moeten, bij voorkeur via een dierenarts, worden gestuurd naar ofwel de houder van de vergunning voor het in de handel brengen of zijn lokale vertegenwoordiger ofwel de nationale bevoegde autoriteit via het nationale meldsysteem. Zie ook de bijsluiter voor de desbetreffende contactgegevens.

3.7 Gebruik tijdens dracht, lactatie of leg

Dracht en lactatie:

De veiligheid van het diergeneesmiddel is bij de doeldiersoorten niet bewezen tijdens dracht en lactatie. Gebruik wordt afgeraden tijdens de dracht en lactatie.

Zie voor gebruik van het diergeneesmiddel in combinatie met alfa-2-adrenoceptoragonisten rubriek 3.3.

3.8 Interactie met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

Butorfanol in combinatie met andere sedativa of analgetica dient met voorzichtigheid te worden gebruikt (zie rubriek 3.5).

Om een ongewenste synergistische werking te voorkomen dient voor de juiste vermindering van de dosering van zowel butorfanol als de alfa-agonist te worden gezorgd.

Het gebruik van butorfanol kan invloed uitoefenen op daarop volgende toediening van andere analgetica, zo kunnen bijvoorbeeld hogere doses van analgetica met zuivere agonist opioïd analgetica, zoals morfine of oxymorfine, noodzakelijk zijn.

Door de antagonistische eigenschappen van butorfanol op de μ -opioïd-opiaatreceptor kan butorfanol bij dieren waaraan al zuivere opioïd- μ -agonisten zijn toegediend de analgetische effecten hiervan wegnemen.

Naar verwachting wordt de werking van butorfanol versterkt bij gelijktijdig gebruik van andere middelen die een remmende werking op het centrale zenuwstelsel hebben. Bij het gebruik van dergelijke middelen dient de benodigde voorzichtigheid te worden betracht. Bij gelijktijdige toediening van dit soort middelen dient een lagere dosis te worden gebruikt.

Bij dieren met cardiovasculaire aandoeningen moet voorzichtigheid worden betracht bij gebruik van de combinatie butorfanol en alfa-2-adrenoceptoragonisten. Het gelijktijdige gebruik van anticholinergica, zoals bijvoorbeeld atropine dient te worden overwogen.

3.9 Toedieningswegen en dosering

Paard: Intraveneus gebruik (IV)

Hond en kat: Intraveneus (IV), intramusculair (IM) en subcutaan gebruik (SC).

Om een juiste dosering te waarborgen dient het lichaamsgewicht zo nauwkeurig mogelijk bepaald te worden.

PAARD

Voor analgesie

Het analgetische effect wordt binnen 15 minuten na injectie waargenomen en houdt gedurende ongeveer 2 uur aan.

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet. 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Opmerking
IV	0,10	0,01 ml	De dosis mag na 3-4 uur worden herhaald. De behandeling dient niet langer te duren dan 48 uur.

Voor sedatie (intraveneus gebruik) wanneer gebruikt in combinatie met andere diergeneesmiddelen.

Combinatiesedativum	IV dosis combinatiemiddel	IV dosis butorfanol	IVdosis Alvegesic vet. 10 mg/ml
(5 minuten voor toediening van Alvegesic vet. 10 mg/ml oplossing voor injectie gegeven)	mg/kg lichaamsgewicht	mg/kg lichaamsgewicht	ml/100kg lichaamsgewicht
Detomidinehydrochloride*	0,012	0,025	0,25 ml/100 kg lichaamsgewicht
Romifidine	0,04-0,12	0,02	0,20 ml/100 kg lichaamsgewicht

* Uit klinische ervaring blijkt dat een totale dosisverhouding van 5 mg detomidinehydrochloride en 10 mg butorfanol voor een effectieve, veilige sedatie van paarden met een lichaamsgewicht van meer dan 200 kg zorgt.

HOND

Voor analgesie

Het analgetische effect wordt binnen 15 minuten na injectie waargenomen.

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg	Dosis Alvegesic vet. 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Opmerking
----------------	---------------------------	--	-----------

	lichaamsgewicht		
IV, IM of SC	0,20-0,30	0,02-0,03 ml	Vermijd snelle intraveneuze injectie (zie rubriek 3.6). Toediening 15 minuten voor beëindiging van de anesthesie om in de recovery fase analgesie te bewerkstelligen. Herhaal zonodig de dosis.

Voor sedatie bij gebruik in combinatie met andere diergeneesmiddelen

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Dosis Medetomidinehydrochloride mg/kg lichaamsgewicht	Opmerking
IM of IV	0,1	0,01 ml	0,01-0,025 (afhankelijk van de vereiste mate van sedatie)	Wacht 20 minuten zodat zich een diepe sedatie kan ontwikkelen voordat met de procedure wordt begonnen

Voor gebruik als premedicatie/preanestheticum

1. wanneer Alvegesic vet 10 mg/ml oplossing voor injectie als het enige middel wordt gebruikt:

Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Toedieningsweg	Tijdstip van toediening
0,1-0,20	0,01-0,02 ml	IV, IM of SC	15 minuten voorafgaand aan inductie

2. wanneer Alvegesic vet 10 mg/ml oplossing voor injectie wordt gebruikt in combinatie met 0,02 mg/kg acepromazine:

Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Toedieningsweg	Tijdstip van toediening
0,10*	0,01 ml*	IV of IM	Wacht minimaal 20 minuten voor aanvang van de werking, maar de tijd tussen premedicatie en inductie kan tussen 20 tot 120 minuten liggen

* Als het dier al pijn ervaart voordat de procedure begint of als een hoger niveau van analgesie tijdens de operatie noodzakelijk is, mag de dosis worden verhoogd tot 0,2 mg/kg (gelijk aan 0,02 ml/kg).

Voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine

Toedieningsweg	Dosis butorfanol	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml	Dosis medetomidine	Dosis ketamine	Opmerkingen
----------------	------------------	------------------------------	--------------------	----------------	-------------

	mg/kg lichaams- gewicht	mg/kg lichaamsgewicht	mg/kg lichaamsgewicht	mg/kg lichaams- gewicht	
IM	0,10	0,01 ml	0,025	5,0*	Ongedaan maken met atipamezol wordt niet aanbevolen

* Ketamine moet 15 minuten na intramusculaire toediening van de combinatie butorfanol/medetomidine worden toegediend.

Na intramusculaire toediening van de combinatie van het diergeneesmiddel met medetomidine treedt het gaan liggen en verlies van de poot-terugtrek-reflex op na respectievelijk ongeveer 6 en 14 minuten. Na toediening van ketamine keert de poot-terugtrek-reflex na ongeveer 53 minuten weer terug, gevolgd door nog eens 35 minuten later borstligging en nog eens 36 minuten later gaan staan.

KAT

Voor analgesie

Preoperatief

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet. 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Opmerking
IM of SC	0,4	0,04 ml	Toedienen 15-30 minuten voorafgaand aan de toediening van intraveneuze inductie-anesthetica. Toedienen 5 minuten voorafgaand aan inductie met intramusculaire inductie-anesthetica, zoals combinaties van intramusculair acepromazine/ketamine of xylazine/ketamine.

Preklinische modelonderzoeken en klinische veldonderzoeken bij katten hebben aangetoond dat het analgetisch effect van butorfanoltartraat binnen 20 minuten wordt waargenomen.

Postoperatief

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet. 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Opmerking
SC of IM	0,4	0,04 ml	15 minuten voorafgaand aan recovery toedienen
IV	0,1	0,01 ml	15 minuten voorafgaand aan recovery toedienen

Voor sedatie bij gebruik in combinatie met andere diergeneesmiddelen

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Dosis Medetomidinehyd rochloride mg/kg lichaamsgewicht	Opmerking
----------------	---	---	--	-----------

IM of SC	0,4	0,04 ml	0,05	Voor wondhechting moet lokaal anesthesische infiltratie worden gebruikt
----------	-----	----------------	------	---

Voor anesthesie in combinatie met medetomidine en ketamine

Toedieningsweg	Dosis butorfanol mg/kg lichaamsgewicht	Dosis Alvegesic vet 10 mg/ml ml/kg lichaamsgewicht	Dosis Medetomidine mg/kg lichaamsgewicht	Dosis ketamine mg/kg lichaamsgewicht	Opmerkingen
IM	0,40	0,04 ml	0,08	5,0*	Binnen 2-3 minuten en 3 minuten na injectie treedt respectievelijk gaan liggen en verlies van poot-terugtrek-reflex op. Ongedaan maken met atipamezol resulteert 2 minuten later in terugkeer van de poot-terugtrek-reflex, 6 minuten later in borstligging en 31 minuten later in gaan staan.
IV	0,10	0,01 ml	0,04	1,25-2,50 (afhankelijk van de diepte van de vereiste anesthesie)	Ongedaan maken met atipamezol resulteert 4 minuten later in terugkeer van de poot-terugtrek-reflex, 7 minuten later in borstligging en 18 minuten later in gaan staan.

* Ketamine moet 15 minuten na intramusculaire toediening van de combinatie butorfanol/medetomidine worden toegediend.

3.10 Symptomen van overdosering (en, in voorkomend geval, spoedbehandeling en tegengiffen)

Het belangrijkste gevolg van een overdosis is ademhalingsdepressie. Dit kan met naloxon ongedaan worden gemaakt. Om het effect van combinaties met detomidine/medetomidine ongedaan te maken kan atipamezol worden gebruikt, behalve wanneer intramusculair een combinatie van butorfanol, medetomidine en ketamine is gebruikt om anesthesie bij de hond te bewerkstelligen. In dit geval mag geen atipamezol worden gebruikt (zie rubriek 3.9).

Bij paarden zijn andere mogelijke symptomen van overdosering onder meer rusteloosheid/excitatie, spiertrillingen, ataxie, overmatige speekselvloed, afname van de maagdarmsmotiliteit en toevallen.

Bij katten zijn de voornaamste symptomen van overdosering, incoördinatie, speekselvloed en milde convulsies.

3.11 Speciale beperkingen op het gebruik en speciale voorwaarden voor het gebruik, met inbegrip van beperkingen op het gebruik van antimicrobiële en antiparasitaire diergeneesmiddelen om het risico op ontwikkeling van resistentie te beperken

Niet van toepassing.

3.12 Wachtijd(en)

Paard:

Vlees en slachtafval: nul dagen

Melk: nul uur

4. FARMACOLOGISCHE GEGEVENS

4.1 ATCvet-code: QN02AF01

4.2 Farmacodynamische eigenschappen

Butorfanol is een opioïd-agonist-antagonist-diergeneesmiddel met een intrinsieke agonistische activiteit bij de κ -opioïdreceptor en met antagonistactiviteit bij de μ -opioïdreceptor. De activiteit van endogene en exogene opioïden wordt gemedieerd door binding aan opioïdreceptoren in de hersenen, het ruggenmerg en in de periferie. De activatie van opioïdreceptoren is gekoppeld aan veranderingen in de ionengeleiding en G-proteïne interacties, wat leidt tot remming van de pijngeleiding.

4.3 Farmacokinetische eigenschappen

Na parenterale toediening is de absorptie van het diergeneesmiddel snel en bijna volledig, waarbij in serum na 0,5 tot 1,5 uur piekwaarden optreden. Het heeft een groot zichtbaar verdelingsvolume ($V_d > 11/\text{kg}$) en wordt in het dier uitgebreid gedistribueerd. Butorfanol ondergaat een uitgebreid hepatisch metabolisme. De metabolieten (hydroxybutorfanol en norbutorfanol) hebben waarschijnlijk geen farmacologische activiteit. Dus dient in gevallen waarbij sprake is van een klinische significante leverfunctiestoornis de dosis butorfanol te worden verminderd en/of het dosisinterval te worden vergroot.

Bij dieren is de eliminatie van intact geneesmiddel uit plasma snel. Het diergeneesmiddel wordt voornamelijk via de nieren uitgescheiden. Slechts 10-14 % van de parenteraal toegediende butorfanol wordt door de gal uitgescheiden.

5. FARMACEUTISCHE GEGEVENS

5.1 Belangrijke onverenigbaarheden

Aangezien er geen onderzoek is verricht naar de verenigbaarheid, mag het diergeneesmiddel niet met andere diergeneesmiddelen worden gemengd.

5.2 Houdbaarheidstermijn

Houdbaarheid van het diergeneesmiddel in de verkoopverpakking: 4 jaar

Houdbaarheid na eerste opening van de primaire verpakking: 28 dagen

5.3 Bijzondere voorzorgsmaatregelen bij bewaren

Bewaar de injectieflacon in de buitenverpakking ter bescherming tegen licht. Niet in de koelkast of de vriezer bewaren.

5.4 Aard en samenstelling van de primaire verpakking

Kartonnen doos met 1 glazen flacon (Type II) van 10 ml met een rubber stop van broombutyl en een aluminium felscapsule.

Verpakkingsgrootte:

Kartonnen doos met 1 glazen flacon van 10 ml.

5.5 Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen van niet-gebruikte diergeneesmiddelen of afvalmateriaal voortkomend uit het gebruik van het diergeneesmiddel

Geneesmiddelen mogen niet verwijderd worden via afvalwater of huishoudelijk afval.

Maak gebruik van terugnameregelingen voor de verwijdering van ongebruikte diergeneesmiddelen of uit het gebruik van dergelijke middelen voortvloeiend afvalmateriaal in overeenstemming met de lokale voorschriften en nationale inzamelingssystemen die op het desbetreffende diergeneesmiddel van toepassing zijn.

6. NAAM VAN DE HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

V.M.D. n.v.

7. NUMMER(S) VAN DE VERGUNNING(EN) VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

BE-V340575

8. DATUM EERSTE VERGUNNINGVERLENING

Datum van eerste vergunningverlening: 06/05/2009

9. DATUM VAN DE LAATSTE HERZIENING VAN DE SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN

23/05/2024

10. INDELING VAN HET DIERGENEESMIDDEL

Diergeneesmiddel op voorschrift.

Gedetailleerde informatie over dit diergeneesmiddel is beschikbaar in de diergeneesmiddelendatabank van de Unie (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).